

MOJE PRVO SREČANJE S COVID-19

Sem Jure in obiskujem zadnji letnik PTI programa na zdravstveni šoli v Novem mestu. V septembru, ko smo še hodili k pouku v šolo, smo imeli vsak četrtek **praktično usposabljanje v Splošni bolnišnici Novo mesto**. S sošolcem sva bila **dodeljena na transport**, kjer sva prevažala paciente, nosila zdravila ipd. Vse je potekalo kot običajno, potem pa so naju vprašali, če bi bila pripravljena pomagati pri premeščanju covid pacientov iz stare interne stavbe na infekcijski oddelek. Seveda sva bila takoj za, saj sva mlada, zdrava in se šolava za poklic, katerega poslanstvo je pomoč ljudem. Poleg tega pa sva bila tudi malo radovedna. Zanimalo naju je, ali je res tako hudo, kakor pravijo mediji.

Prišla sva do prostora, kjer **sva se oblekla v zaščitno opremo**. Preoblekla sva se v posebno uniformo, čez sva oblekla še zaščitni plašč, si naredila masko, vizir, kapo, dvojne rokavice ter zaščitno pokrivalo za obutev. **Prišla sva na oddelek, kjer smo začeli transportirati covid paciente**. Na oddelku je bilo 8 pacientov. Vsi so bili na kisiku in so težko dihali. Hujša težava se je pojavila pri pacientu, ki smo ga izključili s kisika. Takoj je začel težko dihati, mi pa nismo imeli kisikove bombe, da bi ga varno transportirali. Tekel sem ponjo na infekcijski oddelek in upal, da s pacientom ne bo hujšega. **Po končanem transportu smo zaključili, se slekli ter se ekstremno razkužili**.

Zdaj delam v Domu starejših Logatec, kjer zaenkrat še nimamo težav z okužbami. V tem času sem bil že dvakrat testiran zaradi stika z okužbo. **Želim povedati, da covid ni navadna gripa in ni navaden prehlad**. Res je, da ima veliko ljudi znake prehlada, vendar je to resna zadeva in nikoli ne veš, pri kom se lahko zaplete. **Zato bodimo previdni in skupaj bomo premagali ta virus. Nosimo masko ter držimo distanco**.